

“Çocuğunuz bir gün tüm cesaretini toplayıp karşınıza geçti ve eşcinsel olduğunu açıkladı, ne yaparsınız?”

Eyüp Can

O an

Çocuğunuz bir gün karşınıza geçip eşcinsel olduğunu söyledi, ne yaparsınız?

“**Olamaz**” deyip inkâr yoluna mı girersiniz?

Baktınız kendinden emin...

“**Hastasın sen**” deyip hemen doktora mı götürürsünüz?

Doktora gitmek sonuç vermedi.

‘**Sapık**’ muamelesi çekip kapıyı mı gösterirsiniz? Bir an için düşünün...

Çocuğunuz bir gün tüm cesaretini toplayıp karşınıza geçti ve eşcinsel olduğunu açıkladı, ne yaparsınız?

İnkâr, şaşkınlık, öfke... O an onun ruh halini anlamaya mı çalışırsınız?..

Yoksa... “**Konu komşu ne der**” diye mi düşünürsünüz?

★ ★ ★

Biliyorum zor sorular bunlar...

Eminim bu satırları okurken bile “**Allah göstermesin, tüh tüh tüh**” diyerek vuracak tahta arayanlar var aranızda. Ama hayat bu... Çocuğunuzun cinsiyetini ve cinsel kimliğini siz belirleyemezsiniz.

Bir an için dürüst olun. Çocuğunuz eşcinsel ya da trans olduğunu açıkladı.

‘**O an**’ ne yaparsınız?

Eşcinsellik hakkında nutuk çekmek, bilip bilmeden ahkâm kesmek kolay.

Ama yönetmen **Can Candan** kolay yolu seçmek yerine çocuğu lezbiyen, gey ve trans olan beş anne ve iki babaya çevirmiş kamerasını. Ve o anı...

Anne ve babaların çocuklarıyla ilk yüzleştikleri o anı sormuş.

Ve ortaya izlerken içinize işleyecek ‘**Benim çocuğum**’ belgeseli çıkmış.

Dün Radikal’in manşetindeydi belgesele dair **Elif İnce**’nin haberi.

Ailelerin hikâyelerini okurken çocuklarım geldi gözümün önüne.

“**Acaba o an ben ne yapardım**” diye sordum.

Bilemiyorum...

Bu yüzden samimiyet ve cesaretle kameranın karşısına geçip cevap veren ailelere kulak verdim.

“**Çocuğumu Allah nasıl yarattıysa ben öyle kabul ederim**” diyor dindar bir anne.

Ama bu noktaya gelene kadar çok acı çektiğini gizlemiyor.

Bir anne anaokulunda yüzleşmek zorunda kalmış bu gerçekle. Bir başkası ilkokulda... Hepsinin hikâyesi farklı ama geldikleri nokta aynı... “**Benim çocuğum, onun hayatı**” diyenler anlatıyor...

Anaokulunda psikolog çağırdı

“28 aylıkken anaokuluna verdik, hemen ertesi gün okulun psikoloğu çağırdı. Erkeklerle oynamak istiyormuş, erkekler ‘Sen git, kızsın’ diyormuş. Çocuğumuza kolye, küpe takmamızı, elbise giydirmemizi önerdi. İlk 18 aylıkken bayramda elbise aldım ama giydiremedim. Hiçbir zaman kolye, küpe taktıramadım, hep çıkarıyordu.”

İlkokul öğretmeni çağırdı

“İlkokul öğretmeni çağırdı, ‘Biraz hani böyle şey davranıyor, çocuklar gülüyorlar’ dedi. Ben de evde onu tartakladım ‘Adam gibi olsana sen’ diye. Anlam veremiyordu, bakıyordu. O zamana kadar eşcinsellikle ilgili bir şey bilmiyordum. Tek gördüğüm şey televizyonda Bülent Ersoy, Zeki Müren örneği idi. Sokakta trans birey gördüğümde ağzımı burnumu büküyordum ‘Aman bunlar da niye böyle giyiniyor, neye heves etmişler’ diye...”

Ben bir trans annesiyim...

“2006’da çocuğum geldi, ‘Anne, ben başkayım, bedenim başka. Ben aslında kızım’ dedi. İki senede gitmediğim psikiyatr, tekke, yatır kalmadı. Deniz kenarlarında ağladım. Eyüp Sultan’a kurban adadım, Aya Yorgi’ye çaput bağladım. Psikiyatr Prof. Dr. Şahika Yüksel’e gittik. ‘Çocuğun transseksüel, kabule geç’ dedi, tokat yemiş gibi oldum. ‘Bu bir varoluş şekli, hastalık değil’ dedi. Çocuğuma ilk şiddeti ben uygulamışım... Çocukken vurdum, ‘Sus’ dedim, ‘sen erkeksin’. Erkek bedeninde hapsolmuş bir kız... Ya ‘Elâlem ne der’ derdine düşecektim ya da çocuğuma destek olacaktım. Çok zor bir süreçten geçtik, ameliyat öncesi de sonrası da.”